

Arbadak arba

abra kadabra, fata morgana
ej køyre rundt i vik og kasta med granata
frå baksete i en ford granada
det e [eksplosjon] og [stønn] som porno for pyromana
det e'kje nåke kødd ej bada i vulkana
pissa eld, drite lava
ej kan alt om dei indre organa
nyre, lever, milt og pros-ta-ta
side brok, me e ordakrobata
meir peiling på bokstava enn typografa
ej flyte fort som katamarana
frå hovdebygda te copacabana
du veit ej e best – uansett skala
når ej vandra gjønå rom og tid i sandala
det betyr nix og nada, men det e langt frå svada
det e en konstant konsonant krig med mej på vokala

ej antasta teknokrata, sjenera byråkrata
thorstein hyl, en persona non grata
så henge ut med partisana
kåte kvinne og sjitne sjarletana
me lika å sjenkje oss og henge utfør altana
sneversynte folk med stort panorama
teke ting så dei kjøme... mañana
mens ej ste på scenå og spytta som en lama
elle berre rava, ste og kava
du glana på en jazzist så e jaga
og klamra sej fast i en bukett med tulipana
aleine i et hjørne og venta på nirvana

folk ropa mama, men burde skribe rama
(rama!) ... så fucking spør når ej svara
det betyr nix og nada, men det e langt frå svada
det e en konstant konsonant krig med mej på vokala

© Runar Gudnason, 2009